

Næring- og fiskeridepartementet
postmottak@nfd.dep.no

Deres ref. Arkiv / Saksnr. Oslo
/ 11. mai 2021

Konsekvenser av de nye kravene om karantenehotell

Norge har siden pandemiens start vært en viktig pådriver for å tilrettelegge for mannskapsbytter internasjonalt. Som stor sjøfartsnasjon var Norge tidlig ute med å definere sjøfolk som samfunnskritisk og har gjennom hele pandemien lagt til rette for å utføre mannskapsskifter. Innstrammingene i innreisebestemmelsene som ble innført med virkning fra 9. mai, viderefører ikke unntakene for sjøfolk, og bryter dermed klart med de internasjonale protokollene som skal legge til rette for nødvendige mannskapsskifter.

Oppsummert mener vi de norske innreiserestriksjonene for alle som ankommer fra land utenfor EØS/Schengen-området;

- **Bryter med internasjonale råd og anbefalte protokoller fra IMO, ILO og FN**
- **Bryter med det faglige rådet fra Helsedirektoratet**
- **Reguleringen er ikke forholdsmessig, både sjøfolk og offshorearbeidere er allerede underlagt strenge karantene og testregimer**
- **Sjøfolk og offshorearbeidere tvinges med nye regler ut av arbeidsgiverorganisert karantene over på offentlige karantenehotell. Det er ingen grunn til å tro at smittevernet blir bedre ivaretatt på denne måten**
- **Kravet om karantene på offentlig karantenehotell gjelder både for påmønstringer (mannskapsskifter i Norge) og avmønstringer (nordmenn på vei hjem fra skip i internasjonal fart), og blir dermed en utilbørlig belastning**

Siden starten av Covid-19 pandemien har sjøfolk i internasjonal fart blitt utsatt for en urimelig stor belastning som følge av sterke begrensninger i mulighetene til å gjennomføre nødvendige mannskapsskifter. Store ulikheter og mangel på koordinering av ulike lands nasjonale tiltak har medført at deres hverdag har vært preget av testing og karantene, betydelig forlengede seilingsperioder samt stor usikkerhet knyttet til når de faktisk får avløsning og kan reise hjem. Dette preger naturlig nok både de om bord, men ikke minst også deres familier. Norge har vært en viktig pådriver for at land rundt omkring i verden etterfølger sine internasjonale forpliktelser i henhold til IMO-protokollen og ILO MLC-konvensjonen.

Mannskapsbytter i Norge er med nye regler i praksis ikke mulig

Transport- og offshoreskip innen mange segmenter får oppdrag på kort varsel, og seilingsmønster er også påvirket av værforhold og annet som gjør det vanskelig å planlegge mannskapsskifter med stor nøyaktighet mange dager frem i tid. Endringene som nå er gjennomført tvinger norske rederier til å foreta mannskapsskifter i andre europeiske land som opprettholder sine internasjonale forpliktelser i henhold til IMO og FN.

Dette er uheldig av mange grunner. For norske sjøfolk vil det innebære at flere vil måtte reise til utenlandske skiftehavner med den økte risiko for smitte som dette innebærer for dem. Norge vil også bryte med de forpliktelser man har påtatt seg gjennom IMO og ILO og fremsnakket i internasjonale fora, og håndteringen vil oppfattes som inkonsekvent og usolidarisk. Når land har utviklet felles anbefalinger om mest mulig uhindret bevegelse av skip og sjøfolk er det fordi slik bevegelse er avgjørende for å opprettholde vareforsyningen gjennom pandemien

Særbelastning for norske sjøfolk

Ingen andre land i Europa, slik vi kjenner til, har innført slik begrensninger for sjøfolk. Rederiene rapporterer om økt slitasje på mannskapene og deres familier når hjemmeperiodene spises opp av karantenetid. Dette har resulteret i økt sykefravær og vi har de siste dagene mottatt rapporter om at sjøfolk vil slutte i arbeidet. Flere rederier har de siste dagene rapportert om at man går mot en situasjon med mannskapsmangel.

Skipsfarten er i sin natur internasjonal og mange norske sjøfolk gjør tjeneste på skip utenfor EØS-/Schengenområdet. På samme måte som beskrevet over har disse reist på arbeid gjennom hele pandemien og har måttet forholde seg til ulike smittevernsregimer i ulike land, herunder tidvis karanteneplikt både i avreise- og ankomstland som til sammen utgjør en betydelig inngripen i friperiodene. Endringen vil innebære at norske sjøfolk, som allerede utholder store ekstrabelastninger hver eneste arbeidssyklus som følge av smittevernstiltak, nå ikke vil kunne reise hjem til familien ved retur til Norge, men må oppholde seg 10 dager på karantenehotell. For sjøfolk som kommer hjem etter mange uker i et smittefritt, isolert miljø fremstår det nye kravet som fullstendig uproporsjonalt og som uttrykk for direkte mistillit. Rederiene melder om frustrerte sjøfolk som truer med å si opp jobben og de er bekymret for om de kommer til å ha tilgang på tilstrekkelig arbeidskraft om dette vedvarer.

Konsekvenser for operasjoner på sokkelen

Sokkelbasert virksomhet har over lang tid vært under et sterkt press og det er påregnelig at dagens tiltaksbyrde vil føre til avbrytelser i operasjoner på grunn av mangel av nøkkelpersonell.

Det vises til at alle riggarbeidere fyller nødvendige funksjoner om bord som må dekkes opp umiddelbart ved fravær.

De siste endringene forsinket eller hindrer nødvendige mannskapsbytter ved at; i) riggarbeidere som skal på arbeid ikke lenger kan gjennomføre karantene på utreisestedet, ii) hjemreisende riggarbeidere må være på karantenehotell i Norge (noe som øker slitasjen)

og gjør dem utilgjengelig for akutte vikaroppdrag, iii) samt at unntaksbestemmelsen for nøkkelpersonell i samfunnskritisk virksomhet ikke kan benyttes for arbeidstakere som reiser fra Storbritannia.

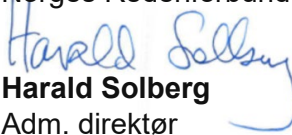
Det er i Nordsjøen et svært integrert felles arbeidsmarked. Riggerarbeidere reiser fra Norge for å arbeide på britisk sokkel, og motsatt reiser riggerarbeidere fra Storbritannia for å arbeide på norsk sokkel. Det nye kravet om karantenehotell rammer derfor hardt alle operasjoner som innebærer reiser mellom Norge og Storbritannia.

Oljebransjen med våre riggmedlemmer har etablert svært gode rutiner på egne, dedikerte karantenehotell som har fungert meget godt siden pandemiens første fase i mars i fjor. Etter at reglene om offentlig karantenehotell og godkjenning av annet egnet oppholdssted ble introdusert, er disse hotellene godkjent av Arbeidstilsynet. Når selskapene nå tvinges til å benytte det offentlige tilbudet i stedet for hoteller som har betydelig lengre erfaring med ivaretagelse av smittevernet, opplever selskapene at dette svekker sikkerheten/smittevernet i tillegg at det skaper helt unødvendig press på det offentlige tilbudet.

Tilliten til regelverket svekkes sterkt når man opplever disse som uhensiktsmessige og uforholdsmessig inngripende som smitteverntiltak. Det fremstår som fullstendig ulogisk at personer som er vaksinert eller har gjennomgått COVID-19 siste seks måneder skal plasseres på karantenehotell.

Vi ber derfor om at det gjøres følgende endring i den gjeldende forskriften i samsvar med FHI og Helsedirektoratets faglige grunnlag;

*Personer som har oppholdt seg utenfor EØS- og Schengenområdet **og Storbritannia** i løpet av de siste 10 døgnene før ankomst til Norge, skal oppholde seg på karantenehotell i karantenetiden, med mindre de oppfyller vilkårene i annet ledd bokstav e, f, **g** eller h eller **§ 6d** første ledd. Første punktum gjelder ikke for utsendt utenriktjenestemann ved norsk utenriksstasjon etter utenriktjenesteloven § 3, samt dennes ektefelle, samboer eller barn eller forsvarspersonell utsendt på oppdrag på vegne av Forsvaret. **Første punktum gjelder heller ikke for personell i kritiske samfunnsfunksjoner som oppfyller vilkårene i § 6 e.***

Med hilsen
Norges Rederiforbund

Harald Solberg
Adm. direktør